

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Auctarium. Sive Additiones Ad Viri Clarissimi Henr. Zoesii
J.V.D. Universum Jus Canonicum**

**Geismar, Justus Moritz von
Coloniæ Agrippinæ, 1691**

Ad tit. 6. de Judæis & Saracenis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62259](#)

Consuetudo, ut pro Episcopis, Abbatibus, vel aliis prælatis in sedem ponendis, seu exequis mortuorum aliquid exigatur, observanda non est. Gonz ad cap. cum in Ecclesia 8.b.t.

Ad num. 40. in fine adde. Obtinens beneficium simoniacè pretio interveniente, ab eo removeri debet. Gonz. ad cap. ex diligenzi. 16.b.t. Fagnanus.

Ad num. 46. Busenb. lib. 4.c.2. dub. 1. art. 6. Pensio est jus percipiendi fructus ex alieno beneficio. Estque triplex. 1. Temporalis, quæ datur propter ministerium spirituale, v.g. Cantori, ædito. 2. Spiritualis, quæ fundatur in titulo merè spirituali, ut quæ datur Concionatori, Coadjutori Episcopi. 3. Media quæ fundatur in statu spirituali, nō ramen officio spirituali, ut quæ datur Clerico pauperi, vel Parochi seni ad sustentationem, vel quæ datur causa resignationis, vel litis componenda. Duæ posteriores dicuntur Clericales, quia Clericis; prima laicalis, quia laicis tantum datur.

Ad num. 86. in fine adde. Simonia adæquatè in mentalem, conventionalem & realem dividitur, non tanquam genus in diversas species, sed tanquam subiectū in diuersos modos seu status.

A D T I T. V.

De Magistris, & ne aliquid exigatur pro licentia docendi.

Ad num. 1. in fine adde. Vel licentia docendi Theologiam provenit

à Rege, vel potestate sacerulari, & tunc vendens eam, non simoniam, sed turpe lucrum committeret. Vel provenit à potestate spiritualis jurisdictionis, scilicet si Prælatus alicui concedat docendi licentiam, & tunc esset simoniacus, non propter spiritualitatem rei vendita, sed actionis ipsius seculientiae, quæ à potestate spirituali provenit. Sicut si Judex Ecclesiasticus venderet Sacerdoti facultatem exercendi officium. Advocati propter abusum spiritualis jurisdictionis. Et in hoc sensu inquit, prohibetur tanquam simoniacum & contra illud: *Gratis accepisti in cap. 2. de Magistris.*

A D T I T. VI.

De Iudeis & Saracenis.

Ad num. 1. Observa ex Busenb. lib. 2. tr. 1. c. 4. dub. 1. Infidelitas generaliter est triplex. Prima *negativa* eorum scilicet, qui nihil unquam de fide audierunt, quæ non tam est peccatum, quam pena peccati. Quia si fecissent, quod in ipsis erat, DEUS fidem eis non abscondisset. Secunda dicitur *contraria* eorum, qui fidem sibi sufficienter propositam vel contemnunt, vel ei contradicunt pertinaciter ut heretici. Tertia *privativa*, quod privativè opponatur fidei, & est culpabilis ignorantia, vel error circa res fidei. Contraria est paganismus, judaismus & hæresis, quo refertur Apostasia.

Judeus Christianum mancipium retinere non debet, sed cogitur justo pretio Christianis vendere, & si renuat, servus

servus eripitur in libertatem. Gonz. ad cap. multorum. 2.b.t.

Judæi inter Christianos commorantes veteres Synagogas reparare valent, novas vero erigere nequeunt. Gonz. ad c. Iudei 3.b.t.

Christiani deferentes ad Saracenos arma, vel in ipsorum navibus regimur exercentes, ex omnibus communicantur, rebusque privantur & capientium servi sunt. Gonz. ad cap. ita 6.b.t.

Judæi seu pagani non debent praefici officiis publicis inter Christianos, aut in eos jurisdictionem exercere. Gonz. ad c. cum sit 16.b.t.

AD TIT. VII.

De Hereticis.

AD num. 1. in medio post verb. pertinaciter adde Non est hic acriter & mordicus suum errorum tueri, sed istum retinere, postquam contrarium est sufficierter propositum; sive quando scit contrarium esse ab Ecclesia definitum. Busenb. lib. 2. ir. 1.e. 4. dub. 3.

Ibidem ait esse hereticum, qui affirmativè de aliquo fidei articulo dubitat, id est; judicat esse dubium. Dicitur affirmativè. Quia negativè tantum dubius, id est, suspensio judicium, per se & simpliciter non est hereticus, quia non habet judicium; ergo nec errorum, modò tamen non ideo suspendat, quod virtualiter judicer, non liquere de certitudine objecti.

Rustici aliquique homines simpliciores in Germania, qui heretici habentur, & tamen pertinaces non sunt,

possunt absolviri a suis Parochis, qui non sunt hæretici formates, habentque fidem Catholicam in Baptismo suscep-tam, quæ non perditur, nisi errando pertinaciter.

Ibid. §. 8. Lapsus in hæresim non tenetur in confessione explicare qualis illa sit, eò quod sint omnes ejusdem speciei, alii tamen contrarium tenent.

Dubius in fide hereticus est. Gonz. ad c. i. h.t.

Scripta heretici ab Ecclesia damnati damnata sunt, atque ita configenda comburenda. idem ad c. 4.b.t.

Episcopus heredem instituens hereticum seu paganum, consanguineum vel extraneum, etiam post mortem anathematizatur & nomen ejus ad diphthighi defunctorum tempore Missæ aut non recitat. Id. ad c. 5.b.t.

Hæretici & eorum Fautores seu Receptatores excommunicantur, & ita decadentes Ecclesiastica sepultura privantur. Gonz. ad c. 8.b.t.

Ad num. 13. adde. Credentes, Defensores &c. excommunicantur, & c. lapso anno, nisi resipiscant, sunt infames. Gonz. ad c. 13 §. Credentes b.t.

Liberarum ab omni obligatione, qua hæretici tenebamur obstricti. Id ad c. 16 b.t. Fagnanus.

AD TIT. VIII.

De Schismatis & Ordinationibus.

Ordinationes factæ à Schismaticis nullæ sunt, quoad exercitium gradus, nisi dispensatum fuerit cum ita ordinatis. Gonz. ad c. 2. b.t.

M

ad